Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – VAEX Varkens- en Veehandel BV przeciwko Productschap Vee en Vlees

(Sprawa C-387/13) ([1])

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (WE) nr 612/2009 — Refundacje wywozowe — Rozporządzenie (WE) nr 376/2008 — System pozwoleń na wywóz — Zgłoszenie wywozowe złożone przed wydaniem pozwolenia na wywóz — Wywóz dokonany w okresie ważności pozwolenia na wywóz — Skorygowanie uchybień]

(2014/C 462/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VAEX Varkens- en Veehandel BV

Strona pozwana: Productschap Vee en Vlees

Sentencja

1) *Przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, jak również przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych i rozporządzenia Komisji (WE) nr 382/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny należy interpretować w ten sposób, że stoją one zasadniczo na przeszkodzie wypłacie refundacji wywozowej oraz zwolnieniu zabezpieczenia złożonego w tym względzie, jeśli dany eksporter nie dysponował ważnym pozwoleniem na wywóz w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego, nawet jeśli faktyczny wywóz odnośnych towarów miał miejsce w okresie ważności wydanego mu pozwolenia na wywóz.*

2) *Przepisy rozporządzenia nr 612/2009, jak również przepisy rozporządzenia nr 376/2008 i rozporządzenia nr 382/2008, w związku z art. 78 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one zasadniczo na przeszkodzie korekcie a posteriori zgłoszenia wywozowego pozwalającej zaliczyć dane działanie na poczet pozwolenia na wywóz, wypłacić refundację wywozową na jego podstawie oraz w razie potrzeby zwolnić złożone zabezpieczenie.*

([1]) Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 października 2014 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Zjednoczone Królestwo] – The Queen, na wniosek: Newby Foods Ltd, przeciwko Food Standards Agency

(Sprawa C-453/13) ([1])

[Ochrona zdrowia — Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 — Szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego — Punkty 1.14 i 1.15 załącznika I — Pojęcia „mięsa oddzielonego mechanicznie" i „surowych wyrobów mięsnych" — Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 — Zapobieganie, kontrola i zwalczanie niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii — Ochrona konsumenta — Dyrektywa 2000/13/WE — Etykietowanie i prezentacja środków spożywczych]

(2014/C 462/15)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek: Newby Foods Ltd,

Strona pozwana: Food Standards Agency

Sentencja

Punkty 1.14 i 1.15 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego należy interpretować w ten sposób, że produkt uzyskany przez mechaniczne usunięcie mięsa z tkanek przylegających do kości po ich oddzieleniu od tuszy lub z tusz drobiowych powinien być uznany za „mięso oddzielone mechanicznie" w rozumieniu wspomnianego pkt 1.14, w przypadku gdy zastosowana metoda prowadzi do utraty lub modyfikacji struktury włókien mięśniowych większej od utraty lub modyfikacji ściśle zlokalizowanej w miejscu przecięcia, niezależnie od okoliczności, że zastosowana technika nie narusza struktury wykorzystywanych kości. Taki produkt nie może być uznany za „surowe wyroby mięsne" w rozumieniu wspomnianego pkt 1.15.

([1]) Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 15 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 1 – Republika Czeska) – Hoštická a. s., Jaroslav Haškovec, Zemědělské družstvo Senice na Hané przeciwko Česká republika – Ministerstvo zemědělství

(Sprawa C-561/13) ([1])

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — Systemy wsparcia — Wprowadzenie systemów wsparcia w nowych państwach członkowskich — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Artykuł 143ba — Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 — Artykuł 126 — Oddzielna płatność z tytułu cukru — Oderwanie tej płatności od produkcji — Pojęcie „kryteriów przyjętych przez dane państwa członkowskie w roku 2006 i 2007" — Okres reprezentatywny)

(2014/C 462/16)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu 1

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Hoštická a.s., Jaroslav Haškovec, Zemědělské družstvo Senice na Hané

Strona pozwana: Česká republika – Ministerstvo zemědělství

Sentencja

Artykuł 126 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „kryteriów przyjętych przez dane państwa członkowskie w roku 2006 i 2007" obejmuje rok gospodarczy, jaki państwa członkowskie powinny wybrać do dnia 30 kwietnia 2006 r. jako okres reprezentatywny dla przyznawania oddzielnej płatności z tytułu cukru na podstawie art. 143ba ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 319/2006 z dnia 20 lutego 2006 r., rozporządzeniem Rady (WE) nr 2011/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. i rozporządzeniem Rady (WE) nr 2012/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r.

([1]) Dz.U. C 45 z 15.2.2014.